

A sokszínű, sokarcú Jónás-rész

■ Változatos felszíni formáival, növényzetével kerül el a Jónás-rész Vámospércs határában.

Vámospércs (HBN – Sz. V. É.) – A terület, amely 1988-ban lett a Hajdúsági Tájvédelmi Körzet része, egészen Nyíracsadig húzódik. A táj kialakulása az utolsó eljegesedésre tehető, amikor a Nyírségtől északkeletre lévő folyók hatalmas hordalékkúpjából az akkori hideg szelek kifújták annak homoktartalmát, letelepítették és megformálták különböző földrajzi alakzatokban a Nyírség mai felszínét. Eredetileg itt lefolyásos láprétek lehettek, amelyeket nagy vízhozamú patakok kerszteztek, így hamar kialakultak a láprétek melletti parabolabuckák, s azok korai és

Szép légifelvétel a Jónás-részről

(Fotó: Demeter László)

stabilis típusai, a szegélybuckák. A jégkorszak után jelentős változások történtek a klíma fokozatos melegedésével, hol szárazabbá, hol csapadé-

kosabbá válásával. Az biztos, hogy az első felmelegedő időszakban a Jónás-részen már nem történt különösebb földrajzi változás. Legnagyobb ha-

tással az úgynevezett atlantikus (7500–5000 évvel ezelőtti) fázis volt az enyhe csapadékos klímájával

Növények sokasága

A területen északkelet–délnyugati irányban jól érzékelhetőek a szegély és az egyszerűbb parabolabuckák. Közöttük hatalmas lapos van, amelyeken imitt-amott kisebb garmadák láthatók. A lapos nagy részét kiszáradó léprét, nyírlárok, patak menti puhafás ligeterdő-sávocsok, magassások, rekettyés fűzlápok és tölgy-kóris-szil ligeterdők korai fázisai, valamint később, ember által kialakított kaszálórétek fedik. A magasabb térszíneken gyöngyvirágos tölgyesek, pusztai tölgyesek és legeltetett tölgyesek láthatók ma is. Viszonylag nagy felületen van záródó homoki gyepek is. A területen tizenegy állomásra szakaszolt tanösvény található.